

Watersnood 31 jan. - 1 febr. 1953

Interview met Hans van Maanen (juni 2002)

Ons gezin woonde aan de Nieuweweg 16, waar nu Cees de Jong, mijn zwager, nog woont. Die zaterdagavond 31 januari was ik niet thuis. Ik was aan het stappen met een vriend, maar we waren wel op het dorp. Daar hoorden we van de hoge waterstanden. Van mijn maat, die naar Heinenoord moest fietsen, hoorde ik later dat het water van de Binnenmaas over de weg stroomde en dat hij bijna werd weggeslagen.

Ik ging snel naar huis om mijn slapende familie wakker te maken; dat zal ongeveer half 1 geweest zijn. Mijn ouders sliepen beneden en we brachten snel wat spullen naar boven. De Renooishoek is de laagste plaats van het dorp en 's nachts stond het water al 4 meter hoog, zelfs boven tegen de onderkant van de stoelen.

Het water kwam vanuit het gat in de dijk van het gors; het zal ongeveer kwart voor twee geweest zijn, toen daarin een gat van 80 meter geslagen werd.

Doordat er 's zomers koeien lopen is de dijk op bepaalde plaatsen gezakt, (dus lager) en toen het gors (de uiterwaard) volliep, kalfde de gorsdijk af en ontrond het gat. Zo liep de Renooishoek ook vol en ging het water op de Molendijk af, waar vlak buiten het dorp huizen zijn weggeslagen en veel mensen verdronken.

Koeien aan een dijk bij de uiterwaard is niet goed, maar ik zag er toen ook een straf van God in. De koekoeksklok stond stil op 20 over 3.

Veel mensen gingen naar de Kaai en vonden onderdak in het doktershuis van dokter v.d. Bijl. Ik ben die nacht wezen posten. Ik vond een roeiboot en ging mensen van daken halen. Ik was alleen, maar zag dat als een roeping en ik kon niet eens zwemmen. Bovendien was het noodweer. Ik herinner me dat ik een vrouw met een kindje van het dak haalde; ik wikkelde het verkleumde kindje in een leren jas en bracht hen bij het doktershuis.

Ik kwam nog op de Boendersweg terecht.

Op de Kaai maakte ik kennis met Jopie Stuurstraat, die in de Beneden Havendijk woonde en het te link vond om daar te blijven. Achteraf is dit het begin geweest van de verkering, want in 1955 ben ik met Jopie getrouwd. (Ze is kleuterjuf geweest in de Nest, waar nu de Bieb is, bij Juf Pietje Kleinjan (ze is in 1980 gestorven)

Ons gezin is ondergebracht bij de familie Naaktgeboren aan de Strijensedijk, een veehouder. Tijdens dat reddingswerk heb ik vreselijke dingen gezien, maar je raakt er aan gewend en wordt er hard van. Ik kwam hooi- en stobalen tegen, waarop ratten zaten die er een goed heenkomen hadden gevonden.

's Ochtends werden de eerste doden geborgen en gebracht naar het F.N.V. gebouwtje bij de Kaai. De hele zondag heb ik gevaren en mensen opgehaald. Ik denk wel 180. De meesten zaten op het dak en werden via een ladder in de boot gehaald en gebracht naar de Kaai, waar ze opgevangen werden en door het Rode Kruis en de E.H.B.O. werden verzorgd.